

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ

Μία εικών από τή «Μποέμ»

ΠΟΙΟΣ δέν αισθάνθηκε τὰ μάτια του νά δακρύζουν διαβάζοντας τις υπέροχες σελίδες τῶν «Μποέμ» τοῦ Μυρζέ καί ἰδίως τήν σελίδα τοῦ θανάτου τῆς ἡρωίδος του Μιμῆς στό νοσοκομεῖο; Ποιά ἦταν ὁμῶς ἡ Μιμῆ; Ἦταν πρόσωπο φανταστικό ἢ ὑπῆρξε καί στήν πραγματικότητα; Ὅπως λοιπόν εἶνε γνωστό ἡ Μιμῆ ὑπῆρξε ἡ πρώτη ἀγάπη τοῦ συγγραφέως τῶν «Μποέμ», ὑπῆρξε ἡ γυναίκα μέ τήν ὁποία ἐζησε τὰ ὀρειότερα νεανικά του χρόνια.

Ἡ ἀληθινή Μιμῆ ὀνομαζόταν Λουσιῆ Ντερπέ. Ἦταν μόλις 22 ἐτῶν ὅταν πρωτογνωρίσθηκε μέ τόν Μυρζέ. Παιδιά καί οἱ δυο ἀκόμα, ἀγαπηθήκανε μέ ὅλη τήν δύναμη τῆς νεανικῆς τῶν καρδιάς. Ὁ Μυρζέ κατοικοῦσε τότε σ' ἕνα μικρό δωμάτιο τοῦ ξενοδοχείου «Γρανέτ» σέ μιὰ σκοτεινῆ ἀνάυμνη πόροδο κοντά στήν πλατεία τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Σουλπικίου. Ὅταν ἐγγνώρισε τήν μικροῦλα καί συμπαθητικῆ Λουσιῆ, μέ τὰ καστανά μαλλιά καί τὰ ὀλογάλανα μάτια, τῆς ἐπρότεινε νά συγκατοικίσουν καί αὐτῆ δέν ἔφρασε καμιμιά ἀντίρρηση. Τήν ἐποχῆ αὐτῆ ὁ Μυρζέ ἐκέρδιζε ἀρκετά χρήματα. Ἦταν συντάκτης στήν ἐφημερίδα «Κορσέρ» διηύθυνε δέ συγχρόνως καί ἕνα εἰκονογραφημένο περιοδικό μόδας.

Ἔτσι τὸ νεαρό αὐτό ζευγαράκι πέρασε τὰ πρώτα του χρόνια μέ σχετικῆ ἀνεση. Ἡ Λουσιῆ μαγειρεύε στό δωμάτιο πού ἔμεναν καί ὁ Μυρζέ, γυρίζοντας κουρασμένος ἀπ' τῆ δουλειά του, εὕρισκε κοντά τῆς ἀνακούφισι καί παρηγοριά. Ἀγαπιόντουσαν θερμά, εἶχαν πλασθεῖ θαρρεῖς ὁ ἕνας γιά τόν ἄλλον.

Δυστυχῶς ὁμῶς ἡ εὐτυχία αὐτῆ δέν διήρκεσε πολύ. Ὁ Μυρζέ ἀρξίσε νά μὴ κερδίζει ἀρκετά χρήματα. Τὸ περιοδικό πού διεύθυνε ἔπαψε νά βγαίνει, τόν ἐπαφαν δέ καί ἀπὸ τὴν ἐφημερίδα πού ἐργαζόταν. Ἡ ζωὴ τῶν δυο ἐρωτευμένων ἀρξίσε νά γίνεται πλέον πολύ στενόχωρη. Τοὺς πρώτους μῆνες κατόρθωσαν νά τὰ βγάλουν πέρα, ὅπως ὅπως, ἀλλὰ ἀργότερα, δέν εἶχαν ν' ἀγοράσουν οὔτε ψωμί. Ἡ Λουσιῆ δέν μποροῦσε ν' ἀνδῆξῆ στή δυστυχία αὐτῆ λεπτῆ καί ἀδύνατη καθὼς ἦταν. Ἡ πρώτης στερήσεις τῆς ἐκλόνησαν τὴν ὕγεια καί ἕνα ἀπόγευμα ἔπεσε ἀρρωστη μέ δυνατὸ πυρετό. Ὁ Μυρζέ δέν εἶχε νά τῆς ἀγοράσῃ οὔτε τὰ πιὸ ἀπαράτητα φάρμακα. Εὐτυχῶς ὁμῶς μέ τὴν συνδρομῆ μερικῶν φίλων του κατόρθωσε νά τὴν μεταφέρῃ σέ μιὰ κλινικῆ. Ἀμέσως ὁμῶς τὴν ἄλλη ἡμέρα ἡ φτωχὴ Λουσιῆ ἔπαθε μιὰ ἀκατάσχετη αἰμορροσία καί τὴν μετέφεραν ἀπ' τὴν κλινικῆ στό Φθισιατρεῖο ἢ «Σωτηρία».

Ἡ ζωὴ τῆς φτωχῆς Λουσιῆ στό Φθισιατρεῖο, ὑπῆρξε μαρτυρικῆ, τραγικῆ, ἀγωνιώδης! Ἐπάλαιε φρικτὰ μέ τόν θάνατο, παραπονιόταν καί ἔκλαιγε γιὰ τὴν ἀρρωστη καί πονοῦσε τὸ στήθος τῆς. Μόνη καί

ΟΙ ΕΡΩΤΕΣ
ΤΟΥ
ΕΡΡΙΚΟΥ ΜΥΡΖΕ

Ὁ Ἑρρίκος Μυρζέ

Ἄλλη εἰκὼν ἀπὸ τῆ «Μποέμ»

(Ποιά ἦταν ἡ Μιμῆ τῶν «Μποέμ»)

ἐρημη στόν κόσμο κλεισμένη σ' ἕνα δωμάτιο τριτῆς θέσεως, ἐβλεπε τὴν ζωὴ τῆς νά σβύνῃ γιὰ σιγά, χωρίς καμιμιά ἐλπίδα θεραπείας. Τὰ λίγα χρήματα πού εἶχε δώσει ὁ Μυρζέ ὡς προκαταβολὴ στό Φθισιατρεῖο δέν ἐπαρκοῦσαν γιά τοὺς ὑπόλοιπους μῆνας. Ἡ Λουσιῆ δέν εἶχε πεντάρα στήν τσέπη τῆς καί ἡ νοσοκόμης συνθησιμένες στὰ διάφορα φιλοδοξήματα τῶν ἀσθενῶν, τὴν εἶχαν ἐγκαταλείψει στό ἔλεος τοῦ Θεοῦ. Καί αὐτὸς ἀκόμα ὁ Μυρζέ δέν πῆγαινε πιά συχνὰ ὅπως ἄλλοτε νά τὴν ἐπισκεφθῆ ἀπὸ τὸ φόβο μήπως τοῦ ζητήσουν ἀπὸ τὸ Νοσοκομεῖο τὰ ἀφειλόμενα χρήματα τὰ ὁποῖα δέν εἶχε νά δώσει. Ἡ φτωχὴ Λουσιῆ ἐκλαιγε διαρκῶς καί ποθοῦσε πιά τὸ θάνατο γιά νά τὴν ἀπαλλάξῃ ἀπ' τὰ φρικτὰ τῆς μαρτυρία.

Ἐνας ἐξωτερικὸς γιατρός τοῦ Φθισιατρείου, ὁ κ. Κλεμάν, ὁ ὁποῖος ἔφυγε νά γνωρίζεται μέ τόν Μυρζέ, λυπήθηκε τέλος τὴν δυστυχισμένη Λουσιῆ, καί ἐπλήρωσε τὰ ἀφειλόμενα τροφεία τῆς ἀσθενούς. Καί πάλι ὁμῶς ὁ Μυρζέ, δέν πῆγαινε στό Νοσοκομεῖο νά ἰδῆ τὴν Λουσιῆ.

Ἐνα ἀπόγευμα πού ὁ κ. Κλεμάν ἔβγαινε ἀπ' τὸ Φθισιατρεῖο συνήνησε στό δρόμο τόν Μυρζέ, ὁ ὁποῖος ζυττοῦσε κάτω ἀπ' τὰ παραθύρα, χωρίς νά τολμῆ νά μῆνι μέσα.

— Τί γίνετε τόο καιρό; τόν ρώτησε ὁ γιατρός. Γιατί καθήμεστε; Ἡ Λουσιῆ παραπονείται διαρκῶς ὅτι δέν πάτε πιά νά τὴν ἰδῆτε...

— Τί θέτε νά κάνω; ἀποκρίθηκε ὁ Μυρζέ. Πῶς νά πάω ἔτσι νά τὴν ἰδῶ; Δέν εἶχω στήν τσέπη μου μιὰ πεντάρα καί τῆς ἀγοράσω λίγα λουλούδια...

— Δέν πειράζει! εἶπε ὁ κ. Κλεμάν. Πηγαίνετε νά τὴν ἰδῆτε! Τώρα κανονίσθησαν ὅλοι οἱ λογαριασμοὶ καί μπορεῖτε νά εἰσθε ἤσυχος...

Καί ὁ καλὸς κ. Κλεμάν, ἀφοῦ ἔβαλε στό χέρι τοῦ φτωχοῦ Μυρζέ, μερικὰ νομίσματα τὸν ὀδήγησε ἔως τὴν πόρτα τοῦ Φθισιατρείου, προτρέποντάς τον νά μὴν ἀναβάλλῃ τὴν ἐπίσκεψή του.

Στὸ δωμάτιο τῆς Λουσιῆ μετέφεραν ἔξαφνα μιὰ μέρα μιὰ ἄλλη φθισικῆ κόρη, μέ τὴν ὁποία ἡ φίλη τοῦ συγγραφέως τῶν «Μποέμ» δέν ἀργησε νά συνδεθῆ μέ στενότητι φιλία. Ἡ δυο, ἀρρωστες εὕρισκαν παρηγορία νά μιλοῦν γιά τὸ χαμένο παρελθὸν τῆς τόσο ἀτυχῆς ζωῆς τῶν.

Ἐξαφνα ὁμῶς, ἕνα ἀπόγευμα, καθὼς ὁ κ. Κλεμάν ἔμπαινε γιά τὴν καθημερινῆ του ἐπίσκεψῃ στό Φθισιατρεῖο, εἶδε νά τὸν πλησιάζῃ μιὰ νοσοκόμος καί νά τοῦ λέγει: — Ἡ κυρία Λουσιῆ, ἡ προστατευομένη σας πέθανε σήμερα τὸ πρωὶ!...

Ὁ γιατρός Κλεμάν παραγμένος χωρίς νά ρωτήσῃ περισσότερες πληροφορίες, ἔτρεξε ἀ-

Ἡ «Μιμῆ» πορτραῖτο τοῦ Λεάντρ

ΚΑΡΤ - ΠΟΣΤΑΛ

Α Γ Γ. Α Γ Γ. "Αν έργορίζαμε ποιά διήγημα ύπονοείτε, θα σάς απεικονίσαιε για ποιός λόγους είνε, εύτυχώς ή δυστυχώς, καλύτερο από τό δικό σας. Προς τό παρόν, αφοκούμεθα να απαδημοσιεύσομεν τό παρακάτω απόσπασμα από τό διήγημά σας.

- «Έρχεσαι αλήθεια τό βράδυ νάνεβούσε στην 'Αθήνα να περάσομε την ώρα μας οε κανένα θέατρο ;
- Έρχομαι άλλα μόνου μας καυμένη Κώστα, δέν πέρνεις την Μαίρη να πάρω και έγω την Καίτη ώστε νάχομε συντροφιά, να μιν είμαστε σαν δυό ζούκοι ;
- Όραται ιδέα. Σύμφωνοι' τί ώρα θές να συναντηθούμε και πού ;
- Στάς 9 1)2 με 10 παρά τέταρτο στού Μπαλακάκη στην 'Αθήνα.
- Όχι στού Μπαλακάκη καλύτερα στού Σταθμό.
- Σύμφωνοι ;
- Σύμφωνοι. Όρεβουάρ στού Σταθμό.
- Όρεβουάρ.

Τό βράδυ ό Μιμής με την Καίτη έπήραν τό τραίνο των 9 και 10 για την 'Αθήνα και ό δλο το διάστημα της διαδρομής μιλούσαν για τόν Κώστα και την Μαίρη βρίσκοντας πως είνε δυό πολύ καλά παιδιά, λογαριάζανε δέ να πάνε να ίδούν τό «Πρώτο Φιλί» πού παιζότανε από κάποιου Γαλλικό θίασο πού είχε ξοθει αυτές τις ή- μέσως προς συνάντηση του Μυρζέ.

Δυστυχώς όμως δέν κατόρθωσε να τόν συναντήσει στο συνειδημένο καφενείο του έσύχναζε, και αφού φρόνησε να τού σταλή ένα γράμμα σπύτι του, ξαναγύρισε στού φθισιατρείο.

Την στιγμή όμως πού έμπαινε μέσα στού θάλαμο της Γ. θέσεως άκουσε με κατάπληξι και τρόμο την φωνή της Λουση να φωνάζη :

- Κύριε Κλεμάν ! Κύριε Κλεμάν... Τί φοιχτή νύχτα πού περάσαμε απόψε ! Ξέρετε, ή δισ Βαλμέ πέθανε !...

Τότε μόνο ό γιατρός Κλεμάν κατάλαβε ότι είχε γίνει παρεξήγησις και ότι είχαν πάρει την κακότυχη Βαλμέ για την Λουση, ή οποία ζούσε άκόμη...

Δυστυχώς όμως και ή κτάστασις της Λουση χειροτέρευε από ήμέρα σε ήμέρα. Οι γιατροι είχαν πιά άπελπιστεί και περίμεναν τό τέλος της.

Όσο για τόν Μυρζέ είς μάτην τόν περίμεναν να τρέξει στού φθισιατρείο ύστερα από τό γράμμα έκεινου τού Κλεμάν.

Έκεινη την έποχή είχε αλλάξει κατοικία και έτσι δέν έλαβε εύτυχώς τό γράμμα με τό άπαισιο άγγελία.

Μετά μερινές ήμέρες ή φτωχή Λουση έξεψήχισε ή συχα-ήσυχα σαν πουλάκι...

Λίγες ώρες μετά τόν θάνατόν της, ό Μυρζέ άνύποπτος περνούσε τυχαίως έξω από την πόρτα τού φθισιατρείου. Μιά νοσοκόμος πού τον γνώριζε, τόν πλησίασε για να τόν προδιαθέση.

- Πώς είνε ή Λουση ; την ρώτησεν ό Μυρζέ.

- Πολύ άσχημα κ. Μυρζέ. Έχω από χθές να την ιδώ, αλλά μου φαίνεται πώς...

- Τι ; Μήπως ;... Και άρχισε να τρέμη.

Η νοσοκόμος τόν κύτταξε κατάματα χωρίς να τού απαντήσει. Ό Μυρζέ τό είχε πιά και ιλάθει...

Λίγες ώρες άργότερα στού έκκλησάν του Φθισιατρείου, μπροστά σ' ένα φέρετρο γεμάτο, από μενεξέδες και άλλα λουλούδια, ένας άνθρωπος σκεκότανε άκίνητος, σιωπηλός και δαφουμένος.

Ήταν ό Έρρικος Μυρζέ πού έκλαιγε την άγαπημένη του Λουση, την πρώτη του άγάπη, την πειό τρυφερή, την πειό άγνή και πειό άφοσιωμένη, πού τόσο σκληρά και τόσο τραγικά έτελείωσε μέσα στη φτώχεια και τις στερησεις...

μέρες στην 'Αθήνα»...

Γι' όσον Καρόκη η, Θήβας. "Όπως βλέπετε τό «Μπουκέτο» δημοσιεύει σειράν 'Ελληνικών διηγημάτων. 'Επίσης από τά έένα διαλέγει τά καλύτερα και από άπόφως φιλολογικής και από άπόφως ενδιαφέροντος. Χίρο-Χριστό, Άσταν. Τό διήγημά σας δέν έλήφθη έπ' όσον ως μη συνοδούμενον υπό δικαίωματος κρίσεως. Περιέχονμε τις μεταφράσεις σας. Γ. Πιέτων η η, Ένταθα. Τό διήγημα τού Μερόε πολύ καλό και θα δημοσιευή, αφού διορθωθού η μερικές άνωρολεξίες. Κ. Γ. Τό Γαλλικό διήγημα πού μας στέλνετε πολύ έκτενης και δημοσιεύομενον θα έπιανε τρεις όλόκληρες σελίδες τού «Μπουκέτου». Β. Ζε β β ά κ ο η, Ένταθα. Τό διήγημά σας πολύ κινηματογραφικό. Μέσα οε μση κόλλα χαρτί εκτυλίσσονται ένα σωρό γεγονότα, χωρίς να δικαιολογούνται καθόλου, χωρίς να ύπάρχει λόγος να γίνουν. Και τό γράμμό του ύστερεί άρκετά. Ε. Κ. Πειραιά. Μας στέλνετε μια εύτυχη μετάφραση τού Χάινε μ' ένα σωρό... άνορθογραφίες, πράγμα πού κάνει να ύπομαζόμαστε ότι ή μετάφραση δέν είνε δική σας. Φώτη η η Δ ν μ π ε ρ ό π α ο υ λ ο η, Γύθειο. Δέν δημοσιεύομε άκόμη άπό μνησιορηματα αυτά, γιατί μπαίνουν άλλα καλύτερα τώρα. Βρο ο υ τ ο η Δ ε ι β α δ ι τ η η ρ. Τό ποίημα έχει κάποια έμπνευση, άλλα ύστερεί πολύ σιτουρητικό. "Όστόσο, αφού, καθώς μας γράφετε είνε τό πρώτο σας ποίημα, είμαστε βέβαιοι ότι άργότερα, με την μελέτη και την εξάσκηση, θα γράψετε ποιήματα από πάσης άπόφως άρχια. Ό ο ε σ τ η ρ Δ α ο κ ο η ρ, Έλεονοιά. Μας γράφετε ότι διεκόψατε την άποστολή της συνεργασίας γιατί είχατε άλλαίτερι ύποχρέωση να δημοσιεύετε τούς στίχους σας σ' έν' άλλο περιοδικό. "Εμεις δέν θέλομε να στερηθούμε τό κν λόγω περιοδικό της εκλεκτής συνεργασίας σας και γι' αυτό σας παρακαλούμε να εξακολουθήσετε να τού την στέλνετε, έφόσον τά ποιήματά σας είνε άδύνατον να μπου η μέσα την ύλη τού «Μπουκέτου» δπου μόνον σωστά πράγματα μπαίνουν. Σε λ η ν α τ ο η Φ ώ ς, Ν. Φάληρο. Σας εύχαριστούμε πολύ για τό ποιήμα σας προς τό «Μπουκέτο». Ε. Ν. Μ. Ένταθα. Τό περι μόλας γραμμένο οε ύπερκαθαρεύουσα.

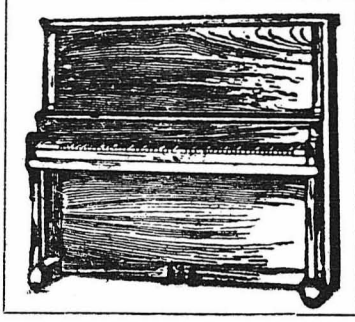
Η λίαν Θεοδωρο η. Βιέλομε ότι έπήρατε άραδα τά γυναικεία όνόματα και τά κάνετε άπροσηγίδες. Έτσι μας στέλνετε σήμερα τό όνομα «Αλεξάνδρα», μας άναγγέλλετε την «Ασπασίαν» και φανταζόμεθα, ότι έπεται συνέχεια με την «Κλυταιμύητρα», την «Αντιγόνη», την «Ηλέκτρα» και την... «Μέδουσα» ή όλοια εύχόμεθα να πείξη τό ταλέντο σας για να ήσυχάσετε και εσείς και έμεις. Οι στίχοι σας είνε άνεπτυχθείς... Η ο ο μ η θ ε α, Αίγιον. Τό περφοράγημά σας γραμμένο οε πολύ μπερδεμένη γλώσσα και ως θέμα πολύ κοινό. Σε ν ο υ χ η η η τ ο υ Η α γ κ ρ α τ ι ο υ. Και σεις στέλνετε άπροσηγίδα ; "Όστε είνε μόδα οι γέοι να εκδικοκούνται τις εκλεκτές των με ποιητικές άπροσηγίδες. "Γατόσο οι σιτοι σας έχουν κάποια χαριτωμένη απλότητα, άλλα ύστεροδν πολύμετρικώς. Κ. Τ ο ι α ν τ α φ ρ υ λ ά η, Βόλον. Τό ποιήμα σας άτερον και κοινό.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΝ

Ίωσήφ Κοέν, Ίωάννινα. — 'Ημερολόγιον έχει σταλεί εις τός 12 Μαρτίου. Ίω. Σταυροδην, Διδυμότειχον. — 'Εμβάσατε δρχ. 110 άξίαν αιτουμένον φύλλον. Ν. Πολύβροχον, Βόλον. — 'Εστάλησαν. 'Εμβάσατε δρχ. 20 διαφοράν τιμής 1ου και 5ου φύλλου. Π. Χαραλάμπου, Βόλον. — 'Υπόρχον όλα, προς 3 δρχ. έκαστον. Γεώργ. Πάλλαν, Βροντού. — 'Εστάλη και τό έτερον βιβλίον. Σταμ. Συρίγον, Σουεξ. 'Αποστέλλομεν μόνον την «Κόρην Μ. Βάλτου» άνευ τού ήμερολογίου, διότι δυστυχώς ή λύσις ήτο λανθασμένη. Έλ. Πολίτου και Καλλ. Λαζαρίδου. 'Εδουσαν. — Βιβλία εστάλησαν. Σπ. Βλαχόπουλον, Κέρκυραν. — 'Αδύνατον να ταχυδρομηθί ένωρίτερον της Τετάρτης. Χο. Βογιατζή η, Χιον, και Β. Σκαπέριαν, Παρίσι. — Διεύθυνσάς διαορθώθη. Ζαχ. Μπεντίλαν, Βοεμποταν. — 'Αποστέλατε 5 δρχ. συμπλήρωμα συνδρομής. Νικ. Παπανικολάου, 'Αγ. Άνναν. — 'Εμβάσατε επίσης δρχ. 10 συμπλήρωμα παραγγελίας σας δια τά δυό βιβλία. Ν. Καρδασάκη η, Πειραιά, και Σ. Νικολακόπουλον, Λεοντόρι. — 'Η βιβλιοδέτης έκάστου τούμου σιτοιχίζει 70 δρχ.

PIANA PULLMAN

Μην εκλέγετε τό πιάνο σας, χωρίς να έχετε έξετάσει τά πιάνα PULLMAN. 'Η άπόκτησις ένός

πιάνου PULLMAN σάς εξασφαλίζει από άπόφως ποιότητος ΤΗΝ ΑΡΙΣΤΗΝ, και από άπόφως δαπάνης ΤΗΝ ΕΛΑΧΙΣΤΗΝ. Συγκρίνατε άμεροληπτώς. Με

γάλαι εύκολία πληρωμής. Κατάλογοι δωρεάν.

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΙΑΝΩΝ STARR

12—Στοά 'Αρσακείου—12